

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234275584/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Da Lunds og Ida kom ud paa Gaden, sagde Skovrideren:

— Saa, min Pige, stik Du nu ud til dine Jørgensens og luft Dig lidt. Det andet faar vi nok besørget. Saa løb Du nu, det var Meningen.

— Og Tak for Tingene, hviskede Ida, da hun kysede Fru Lund.

Da Lunds var komne hen ad Gaden, sagde Skovrideren, der havde Konen under Armen:

— Fik hun Smørret og Skinken?

— Ja, det lille Skind.

Skovrideren gik lidt, saa sagde han:

— Nej, hun sidder s'gu paa hende.

— Hun er jo syg, Lund ...

— Men det ligner ingenting at lade Pigebarnet sidde dér uparret sine bedste Aar. Selv vidste hun s'gu nok, hvorhen den „vejrede“, da hun skrubbete som Mejerske.

— Naa, Lund.

— Jo, rigtig er'et. Hun kendte s'gu nok Vejen baade til Karlekamret og til Forvalterens, da hun var Jomfru ...

Lund begyndte pludselig at le og løftede lidt paa Pelshuen:

— Men jeg levnede hende saagu' heller ikke ret meget af Sulet, sagde han.

— Gæstfri, det er hun nu, Lund.

Lund blev ved at le.

— Ja, ja, min Pige, hun sætter idemindste Fødevarerne paa Bordet for at vise, at hun har dem.

... Hjemme havde Fru Brandt raabt paa Sofie:

— Tag saa ud, hvad der er levnet, sagde hun.

Ida løb ind ad Gitterporten ved Teglværket og ringede paa i Villaen.

Inde i den lyse Gang slog Olivia Dagligstuedøren op (hun havde hørt Idas Stemme, da hun talte til Pigen).